

D. Dla zajęć przemysłowych.

Kategoria	Oznaczenie zajęcia przemysłowego	Cena w złotych
I.	Ekspedytorzy, nie utrzymujący oddzielnych biur i pomocników handlowych, lecz trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich cleniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych zagranicę lub otrzymywanych z zagranicy:	
	1) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy głównych liniach kolei żelaznych	400
	2) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy bocznych liniach kolei żelaznych	300
	3) Przy urzędach celnych, nie położonych przy liniach kolejowych	250
II.	a) Pośrednicy giełdowi (maklerzy):	
	1) Na giełdzie warszawskiej	400
	2) Na innych giełdach	250
	b) Wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi:	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I klasy	150
2) W miejscowościach II klasy	100	
3) W miejscowościach III i IV klasy	30	
III.	Inspektorzy i ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych oraz instytucyj kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymywania biur:	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I klasy	50
	2) W miejscowościach II klasy	40
	3) W miejscowościach III i IV klasy	20
IV.	Pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie)	100

717.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o przejęciu przez władze skarbowe wymiaru i poboru niektórych podatków (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 168), tudzież art. 211 § 2 Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346), ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 523), powstały z włączenia do tego rozporządzenia:

1) ustawy z dnia 1 kwietnia 1925 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej przepisów o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 296);

2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. o przedłużeniu mocy obo-

wiązującej i uzupełnieniu ustawy z dnia 1 kwietnia 1925 r. w sprawie wymiaru i poboru państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 292);

3) ustawy z dnia 30 grudnia 1929 r. zmieniającej niektóre postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej i uzupełnieniu ustawy z dnia 1 kwietnia 1925 r. w sprawie wymiaru i poboru państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 2, poz. 6) i

4) ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów o państwowym podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 877),

z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

1) ustawą z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328);

2) ustawą z dnia 18 marca 1933 r. o przejęciu przez władze skarbowe wymiaru i poboru niektórych podatków (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 168);

3) ustawą z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294);

4) ustawą z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173);

5) Ordynacją Podatkową z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346); z nową numeracją artykułów i po dokonaniu koniecznych zmian redakcyjnych, wywołanych połączeniem wymienionych ustaw i rozporządzeń.

Podany w załączniku tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej obowiązuje od dnia 1 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1934 r. (poz. 717).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 czerwca 1924 r.

o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Rozdział I

Przedmiot podatku.

Art. 1.

Państwowy podatek od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich pobiera się:

A. w gminach miejskich:

1) od domów mieszkalnych wraz z należącymi do nich zabudowaniami gospodarczymi, podwórzami, ogrodami i sadami; od fabryk, teatrów, łaźni i wogóle od wszelkiego rodzaju budowli, położonych na gruntach miejskich, i

2) od placów, zajętych na przedsiębiorstwa handlowe i składy towarowe,

B. w gminach wiejskich:

od budynków o charakterze dochodowym lub zarobkowym, a niezwiązanych z produkcją rolną, zarówno od domów mieszkalnych, jak od budowli, przeznaczonych na pomieszczenie zakładów przemysłowych i handlowych.

Zwolnienia.

Art. 2.

Wolne są od podatku:

1) nieruchomości (art. 1), stanowiące własność Państwa,

2) budynki, stanowiące własność prywatną, stale i bezpłatnie zajmowane w całości na użytek Państwa lub związków, wymienionych w p. 3 niniejszego artykułu,

3) nieruchomości lub ich części należące: do związków samorządowych oraz do prawnie uznanych instytucji i związków wyznaniowych, dobroczynnych, naukowych i oświatowych, o ile te nieru-

chomości lub ich części nie przynoszą dochodu przez oddanie ich w najem,

4) budynki, należące do kolei żelaznych prywatnych, o ile nie przynoszą dochodu przez oddanie ich w najem,

5) nieruchomości lub części tychże, zwolnione od podatków na mocy ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173),

6) nieruchomości w gminach miejskich i budynki w gminach wiejskich, gdy komorne względnie wartość czynszowa nieruchomości nie przekracza rocznie 25 złotych; dochód ten dla nieruchomości, podpadających pod przepisy o ochronie lokatorów, będzie obliczony według norm art. 6 ustawy o ochronie lokatorów,

7) budynki z powodu ich złego stanu niezamieszkałe, względnie nieużytkowane na zakład przemysłowy lub handlowy,

8) znajdujące się na gruntach gmin wiejskich domy mieszkalne, przeznaczone na mieszkania dla osób, prowadzących gospodarstwo rolne lub leśne w charakterze właścicieli względnie dzierżawców, dla rodzin i domowników tych osób, tudzież dla służby, oficjalistów i robotników, zatrudnionych w produkcji rolnej, względnie w przedsiębiorstwach, związanych z produkcją rolniczą,

9) położone na gruntach gmin wiejskich zabudowania, przeznaczone na zakłady przemysłowe, związane z produkcją rolną, oraz na magazyny i składy dla przechowywania zapasów ziemiopłodów, produktów przemysłu rolnego, tudzież inwentarzy.

Nie korzystają jednak ze zwolnienia od podatku wszelkiego rodzaju budynki i pomieszczenia w całości lub w części wynajęte za czynszem bez jednoczesnego wydzierżawienia posiadłości gruntowych lub z wydzierżawieniem takiej tylko ilości gruntów, które nie nadają wynajętym budynkom i pomieszczeniom charakteru rolniczego.

Nie korzystają również z uwolnienia od podatku domy osób, nietrudniących się zawodowo rolnictwem i mieszkających w tych domach tylko sezonowo, chociażby przy budynkach znajdowała się pewna przestrzeń gruntu, przeznaczona dla produkcji rolniczej lub ogrodniczej.

Podstawa wymiaru.

Art. 3.

Przy ustalaniu podstawy opodatkowania należy rozróżniać:

1) nieruchomości lub ich części, podlegające przepisom ustawy o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406),

2) nieruchomości lub ich części, nie podlegające przepisom powyższej ustawy,

Art. 4.

Podstawę wymiaru podatku od nieruchomości, względnie od ich części, oznaczonych w art. 3 p. 1), stanowi ogólna suma komornego, ustalona w myśl art. 3 względnie w myśl art. 5 i 6 ustawy o ochronie

lokatorów, z wyłączeniem opłat dodatkowych (art. 7 i 8 wspomnianej ustawy), względnie ustalona w taki sam sposób wartość czynszowa nieoddawanych w najem nieruchomości lub części.

Art. 5.

Podstawę wymiaru podatku od nieruchomości, względnie ich części, oznaczonych w art. 3 p. 2), stanowi pełne umowne komorne (czynsz) lub pełna wartość czynszowa nieruchomości albo ich części, nieoddanych w najem.

Art. 6.

Jeśli za podstawę wymiaru podatku od pewnej kategorii niewynajmowanych nieruchomości (fabryk, teatrów, willi, łaźni i t. p.) nie może być przyjęta suma czynszu z powodu niemożności jej ustalenia, to wartość czynszową oblicza się w wysokości 5% od obiegowej wartości takiej nieruchomości. Wartość obiegową ustala się na zasadzie cen płaconych w miarodajnym okresie czasu za takie same lub podobne nieruchomości, położone w tej samej miejscowości i znajdujące się w analogicznych warunkach, ewentualnie przy pomocy rzeczoznawców.

Wysokość podatku.

Art. 7.

Podatek wynosi 7% sumy, stanowiącej podstawę wymiaru, obliczonej w myśl art. 4 lub art. 5 i 6.

Rozdział II.

Wymiar podatku.

Art. 8.

Podstawę wymiaru, jako też wysokość podatku należy określać corocznie oddzielnie jednak za każdy kwartał kalendarzowy, opierając się przytem na danych, zebranych i sprawdzonych przy wymiarowaniu podatku za rok 1924.

Art. 9.

Celem ustalenia wysokości komornego albo wartości czynszowej tych lokalów lub tych części składowych nieruchomości, które podlegają ustawie o ochronie lokatorów, lecz co do których nie można było ustalić komornego względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r. lub tych, które nie podlegają przepisom o ochronie lokatorów — postąpią urzędy skarbowe następująco:

Określą na podstawie ewentualnych zeznań właściciela i opinii dwóch rzeczoznawców wysokość podstawowego komornego względnie wartości czynszowej — jeśli chodzi o nieruchomości podlegające ustawie o ochronie lokatorów, — albo ustalą obecnie umowne komorne względnie obecną czynszową

wartość, — jeśli chodzi o nieruchomości niepodlegające wspomnianej ustawie.

Art. 10.

Zmiany w wysokości czynszów najmu nieruchomości lub ich części, niepodlegających przepisom ustawy o ochronie lokatorów, zaszłe w ciągu roku 1924, względnie w latach następnych, powinny być uwzględnione przy wymiarze podatku już za rok kalendarzowy, bezpośrednio następujący po zaszłej zmianie.

Terminy płatności.

Art. 11.

Podatek, przypadający na każdy kwartał kalendarzowy, płatny jest w końcu drugiego miesiąca następnego kwartału.

Art. 12.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 13.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

718.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali.

Na podstawie art. 211 § 2 Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346) ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 550) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych:

1) rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372);

2) ustawą z dnia 17 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 879);

3) ustawą z dnia 18 marca 1933 r. o przejęciu przez władze skarbowe wymiaru i poboru niektórych podatków (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 168);

4) ustawą z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294);